

Ryhmä: 1

FCI:n numero: 351
Hyväksytty 13.7.2005
SKL-FKK

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

EPÄVIRALLINEN KÄÄNNÖS

AUSTRALIAN TÖPÖHÄNTÄINEN KARJAKOIRA

1/4

(AUSTRALIAN STUMPY TAIL CATTLE DOG)

Alkuperämaa: Australia

KÄYTTÖTARKOITUS: Nimensä mukaisesti koiran pääasiallinen työskentely on karjalaumojen hallitseminen ja paimennus niin avoimessa maastossa kuin rajatullakin alueella. Tässä työssään se on vertaansa vailla ja pystyy työskentelemään hankalissakin olosuhteissa. Koira on aina valpas, äärimmäisen älykäs, tarkkaavainen, rohkea ja luotettava, se on ehdottoman innostunut työstään ja ihanteellinen työkarjakoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 1 lammaskarjakoira (paitsi sveitsinpaimenkoirat), alaryhmä 2 karjakoirat (paitsi sveitsinpaimenkoirat); käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rodulla on pitkä australialainen historia, "töpöhäntä" jalostettiin huolella 1800-luvun alkupuolella karjan paimentajaksi. On olemassa kaksi eri koulukuntaa siitä, kuka todellisuudessa on rodun luoja. Ensimmäinen vaihtoehto on Thomas Simpson Hall, hän risteytti Pohjois-Englannin paimenkoiria eli smithfiel-

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

dejä alkuperäisten australialaisten dingojen kanssa saaden aikaan ensimmäisen australialaisen karjakoiran, jota kutsuttiin Hall's Heeleriksi (noin vuonna 1830). Toisen vaihtoehdon mukaan New South Walesista kotoisin oleva Timmins niminen karjanajaja risteytti vuonna 1830 smithfieldin Australian dingon kanssa. Punaisia, töpöhäntäisiä jälkeläisiä kutsuttiin nimellä "Timmins Biters". Ne olivat hyviä työkoiria, mutta osoittautuivat liian koviksi karjaa kohtaan. Tarvittiin vielä uusi risteytys. Mukaan otettiin lyhytkarvainen blue merle collie, ja saatiin aikaan erinomainen ja monikäyttöinen koira, nykyisen australialaisen töpöhäntäisen karjakoiran esi-isä.

Smithfield periytti luonnon töpöhäntää, dingo taas punaista väriä sekä luontaista sopeutumista vaativiin sisämaan olosuhteisiin. Sininen väri tuli blue merle collieilta, joka tunnettiin myös nimellä German Coolie.

"Töpöhäntiä" kasvatettiin pääasiassa laajalla maaseudulla, ja vain pieni osa niistä rekisteröitiin kantakirjaan. Vuonna 2001 tämä kauan olemassa ollut rotu nimettiin uudelleen australialaiseksi karjakoiraksi.

YLEISVAIKUTELMA: Tasapainoinen työkoira, melko neliömäinen sivulta katsottuna, sitkeä ja karkea ulkomuoto; riittävä massa ja voimakkuusaste, jotta saadaan vaikutelma kyvystä kestää pitkiä aikoja rasittavaa työtä missä tahansa olosuhteissa.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: "Töpöllä" on luontainen kyky työskennellä ja hallita karjaa; sillä on uskollinen, rohkea ja työntoinen luonne. Se on aina valpas, tarkkaavainen ja tottelevainen, vaikkakin epäluuloinen vieraita kohtaan. Sen tulee aina olla käsiteltävissä näyttelykehässä.

PÄÄ

KALLO-OSA: Korvien välistä leveä ja tasainen, vähitellen silmiä kohti kapeneva.

OTSAPENGER: Vähäinen, mutta selvä.

KIRSU: Musta koiran väristä riippumatta.

KUONO-OSA: Keskipitkä ja silmien alta täyteläinen; syvät ja voimakkaat leuat kapenevat tylppään ja vahvaan kuonoon.

HAMPAAT / PURENTA: Hampaat ovat vahvat, terveet ja säännöllisesti asettuneet. Alaetuhampaat ovat heti etuhampaiden takana koskettaen niitä kevyesti.

POSKET: Lihaksikkaat, eivät ulkonevat.

SILMÄT: Soikeat, keskikokoiset ja tummanruskeat, eivät syvällä sijaitsevat eivätkä ulkonevat. Ilme on tarkkaavainen ja älykäs, kuitenkin epäluuloinen.

KORVAT: Kohtalaisen pienet, pystyt ja lähes teräväkärkiset; ylös kiinnittyneet, kuitenkin kaukana toisistaan. Korvalehti on kohtalaisen paksu. Korvan sisäpuolen tulisi olla karvoittunut.

KAULA: Poikkeuksellisen vahva, kaareva, lihaksikas, keskipitkä ja alaspäin levenevä, ei löysää kaulanalusnahkaa.

RUNKO: Rungon pituuden rintalastan kärjestä istuinluun kärkeen mitattuna tulisi olla sama kuin säkäkorkeus.

SELKÄ: Vaakasuora, leveä ja vahva.

LANNE: Syvä ja lihaksikas.

RINTAKEHÄ: Selvästi kaareutuneet kylkiluut kaareutuvat alaosaan vähemmän muodostaen syvän ja kohtalaisen leveän rintakehän.

HÄNTÄ: Typistämätön, luonnollisessa pituudessaan korkeintaan 10 cm pitkä, ylöskiinnittynyt, asennoltaan ei kuitenkaan paljoa selkälinjaa yläpuolella.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat hyväluustoiset, lihaksikkaat ja joka suunnasta katsottuna täysin suorat.

LAVAT: Kuivat, lihaksikkaat ja viistot.

KYYNÄRPÄÄT: Rungon suuntaiset.

KÄPÄLÄT: Pyöreät ja vahvat. Päkiät ovat paksut, varpaat hyvin kaareutuneet ja tiiviisti yhdessä, kynnet ovat vahvat, lyhyet ja tummat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat leveät, vahvat ja lihaksikkaat, takaa katsottuna kintereestä käpälään suorat, eivät liian lähikäin eivätkä liian kaukana toisistaan.

REIDET: Hyvin kehittyneet.

POLVET: Kohtalaisesti kulmutuneet.

KINTEREET: Vahvat, kohtalaisen matalat ja riittävästi kulmautuneet.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Tasapainoisuus ja terveys ovat ensiarvoisen tärkeitä. Liikkeet ovat sujuvat, vapaat, joustavat ja väsymättömät. Lapojen ja eturaajojen liike on sopusoinnussa takaosan voimakkaan työnnon kanssa. Kyky tehdä nopeita ja äkkinäisiä liikkeitä on olennaista.

KARVAPEITE

KARVA: Kohtalaisen lyhyttä, suoraa, tiheää ja keskikarheaa. Aluskarva on lyhyttä, tiheää ja pehmeää. Kaulan ympärillä karva on pitempää muodostaen vähäisen kaulurin. Päässä, raajoissa ja käpälissä karva on lyhyttä.

VÄRI: Sininen: Koiran tulisi olla yksivärinen sininen tai yksivärinen siniläikikäs. Päässä voi olla mustia merkkejä. Mustat merkit rungossa ovat sallittuja.

Punakimo: Värin tulisi olla kauttaaltaan tasainen punakimo aluskarvaa myöten (ei valkoinen eikä kermanvärinen), päässä voi olla tummempia punaisia merkkejä. Punaiset läiskät rungossa ovat sallittuja.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 46 - 51 cm (18 - 20 tuumaa), nartut 43 - 48 cm (17 - 19 tuumaa).

Säkäkorkeuden alitus ei ole toivottavaa uroksilla eikä nartuilla.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

VAKAVAT VIRHEET: Ruskea tai lihanvärinen kirsu; vaaleanpunaiset silmäluomien reunat; ylä- tai alapurenta; yli 10 cm pitkä häntä; raskaat, veltot tai pystyt lavat; heikot kyynärpäät, ranteet tai käpälät; jäykät takaraajat; länkisäärisyys tai pihtikinttuisuus; vaaleanpunaiset tai valkoiset kynnet; valkoinen tai kermanvärinen karvapeite.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Aggressiivisuus tai voimakas arkuus; typistetty häntä, tan-merkit.

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivestä täysin laskeutuneina kivespussiin.